

دریچه

پیامدهای استغای یک پاپ

●جست‌وجو برای پیدا کردن یک پاپ جدید در ۱۵ مارس با تشکیل شورای کاردینال‌ها مرکب از ۱۱۷ عضو یا تشکیل هیاتی برای انتخاب او شروع نمی‌شود. حتی می‌توان گفت این کار با اعلام استغفای پاپ بندیکت شانزدهم در تاریخ یازدهم فوریه گذشته نیز صورت نگرفت. درواقع باید گفت جست‌وجو برای یافتن یک پاپ جدید از دو سال پیش یعنی ژوئیه سال ۲۰۱۰ شروع شد. زمانی که پاپ با دیدار از شهر سیلمونا درایتالیا در برابر مرقد پاپ اسبق یعنی سیلستین پنجم ایستاد تا مراسم هشتمین سال درگذشت او را گرامی بدارد. بندیکت شانزدهم در آنجا به عمد قصد داشت که شال گردن پشمی خود را بردارد و این عمل تنها از روی فراموشی نبود. پاپ سیلستین پنجم تنها پاپی بود که با اراده و تصمیم خود در سال ۱۲۹۶استعفا داد. اما سایر پاپ‌هاتنها در صورت اجتناب تن به استعفا دادند. یکی از آنها پاپ مارتن اول بود که به خیانت متهم شده و در سال ۶۵۳ برکنار شد و حتی به‌عنوان مجازات حکم به خلع لباس و عریان‌شدن در برابر مردم شد. آخرین پاپی که به دلیل بحرانی موسوم به «شکاف بزرگ» در کلیسا استعفا داد.فوریه امسال، کاردینال‌ها و کارمندان عالی‌رتبه واتیکان معنای اقدام تلویحی پاپ بندیکت شانزدهم را برسر مزار پاپ سیلستین پنجم به خوبی دریافتند و به این ترتیب دیگر نزاع پنهان برسرجانشینی او علنی شد. با این حال پرسشی که در اینجا مطرح می‌شود اینک: چرا پاپ تصمیم به استعفا گرفت به ویژه آنکه او می‌دانست با این کار یک پیشینه تاریخی را از نو به میان می‌کشد؟

درست است که پاپ از نارسایی قلبی رنج می‌برد اما حالت مزاجی او یک راز شخصی نبود بلکه این یکی از رازهای واتیکان بود. یعنی در سال ۲۰۰۵ هنگامی که وی به عنوان جانشین پاپ یوحنا پاول دوم انتخاب شد واتیکان نیز از این راز آگاه شد. تصمیم پاپ برای استعفا نخستین‌بار به اطلاعاتی برمی گردد که در سالروز «ظهور مریم مقدس» در شهر لورد در جنوب فرانسه صادر شد. یعنی روزی که اصطلاحا به «روز بیماران» معروف است. با این حال نمی‌توان احتمالات دیگر را مردود دانست. رئیس بانک مرکزی واتیکان اعتراف کرد که در مواردی اقدام به پولشویی کرده است. پاپ همچنین با رسوایی تعداد بیشتری از اسقف‌ها در چندین کشور اروپایی و ایالات متحده آمریکا مواجه بود که غالباً متهم به تجاوز جنسی به کودکان بودند. کلیسا همواره متهم به سکوت و پنهان کاری درباره چنین افرادی شده بود. هم‌زمان با این مسائل اخلاقی که پاپ را بسیار متاثر می‌کرد مسایل دیگری مطرح شد. از جمله ازدواج اسقف‌ها و تأیید استعفاها از بین زنان (به همان شیوای که انجیلی‌ها رفتار می‌کنند) و نیز تأیید ازدواج همجنس‌گرایان و سقط جنین و طلاق و محدود کردن زاد و ولد و غیره. یعنی مسایلی که در مجموع کلیساهای انجیلی آنها را پذیرفته بودند اما همه اینها با ایمان محافظه‌کارانه بندیکت شانزدهم در تناقض بود و طی هشت‌سال گذشته بر همین رویه ماند و از این محافظه‌کاری دست برنداشت تا اینکه سرانجام استعفا داد. پاپ بندیکت شانزدهم در طول دوران هبریی‌اش مشکلاتی با فلسطینی‌ها، یهودیان و انجیلی‌ها و حتی افراط‌گرایان مسیحی کاتولیک نیز داشت که قابل ملاحظه است:

مشکل او با فلسطینی‌ها تنها کمی بعد از انتشارش به وجود آمد و در ارتباط با سخنرانی او در سال ۲۰۰۶ در دانشگاه ریتسنسبورگ آلمان بود. در این سخنرانی او به گفت‌وگویی استناد کرد که در قرن چهاردهم بین امپراتور بیزانس اماتول دوم و یکی از علمای مسلمان ایرانی در گرفته بود. البته این طبیعی بود که مسلمانان نسبت به سخنانش اعتراض داشته باشند. اما واکنش پاپ به این اعتراض‌ها، پاپی بود که گفت تنها حرف‌های امپراتور را نقل کرده و به صراحت نگفت که خودش این حرف‌ها را قبول دارد. به یاد داشته باشیم که سال ۲۰۰۶ اسلام در معرض تهاجم تبلیغاتی گسترده غرب بود و به عنوان یک منبع تروریسم و خشونت‌طلبی معرفی می‌شد. از این رو سخنان پاپ نیز گرچه عمدی نبود اما در این چارچوب همان حملات رسانه‌ای مورد ارزیابی قرار گرفت.

مشکل او با یهودیان نیز به یافشاری او بر قدیس بودن پاپ پیوس برمی‌گشت. مساله دیگر اینکه یهودیان او را متهم به همکاری با نازی‌ها در دوران جنگ جهانی دوم می‌کردند. مشکل او با انجیلی‌های انگلیکان نیز به دلیل دعوت او بود که از مردم خواست از این کلیسا که ملکه انگلستان در اس را قرار دارد دست کشیده و به کلیسای کاتولیک ملحق شوند. مشکل او با تندروهای کاتولیک نیز به این برمی‌گشت که تحریم‌های مربوط به «جمعیت تقدیس پیوس دهم» را برداشت. تاکنون در طول تاریخ مسیحیت ۲۶۵ پاپ انتخاب شده‌اند که جز پنج نفر آنها کسی استعفا نداده بود. پاپ بندیکت شانزدهم درواقع ششمین پاپی است که شخصاً استعفا داد. او نخستین آلمانی بود که بعد از نیم قرن به چنین مقامی رسیده بود. فردی که روزگاری در دوران جنگ جهانی دوم مانند سایر جولان آلمانی به «جوانان نازی» پیوسته بود. بندیکت وقتی به مقام پاپی رسید ۷۸ سال داشت و یکی از پیرترین نامزدهای این مقام از سال ۱۷۳۰ تاکنون بود. آیا بعد از استعفا او همین عنوان را حفظ خواهد کرد یا به پاف‌واقعی‌اش (ریسنسجر) خواهد گذشت؟ چگونه از این پس با او به عنوان «نیم‌ناینده سابق مسیح برروی زمین» برخورد خواهد شد؟ واتیکان در حال حاضر خود را بیشتر با مسایل بعد از او و پیامدهای ناشی از این استعفا مشغول کرده است تا مساله تعیین یک جانشین برای او. یکی از مهم‌ترین پرسش‌هایی که با این استعفا پیش می‌آید اینکه مال آن پاپ چه پاپ جدید خواهد داشت و یک پاپ سابق و این هر دو در یک کلیسای واتیکان خواهند بود. حال اگر پاپ جدید تصمیمی را بگیرد یا موضعی را اتخاذ کند که مخالف با تصمیم یا موضع پاپ سابق و مستعفی باشد چه می‌شود؟ اگر پاپ مستعفی نسبت به تصمیمات پاپ جدید اعتراضی کند چه اتفاقی خواهد افتاد؟ منبع: **الاحاد**

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر

محمد باقر